

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾ (ostatnio zmienionej dyrektywą Rady 2006/69/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽²⁾), zwanej dalej „szóstą dyrektywą”, należy interpretować w ten sposób, że odpłatna cesja prawa do wykonywania połowu ryb w formie umowy dzierżawy zawartej na okres 10 lat

1. przez właściciela nieruchomości, na której znajduje się obszar wód, którego dotyczy przyznane uprawnienie,
2. przez właściciela prawa do połowu ryb dotyczącego obszaru wód należącego do majątku publicznego

stanowi „najem lub dzierżawę nieruchomości”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 9 listopada 2006 r. — The Queen on the application of Synthon BV przeciwko Licensing Authority, przy udziale Smithkline Beecham PLC

(Sprawa C-452/06)

(2006/C 326/84)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Powód: Synthon BV

Pozwany: Licensing Authority

Uczestnik postępowania: Smithkline Beecham PLC

Pytania prejudycjalne

1. W sytuacji, gdy:

— państwo członkowskie (zwane dalej „zainteresowanym państwem członkowskim”) otrzymuje wniosek, na podstawie art. 28 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”), o uznanie na jego terytorium przyznanego przez inne państwo członkowskie (zwane dalej

„państwem członkowskim odniesienia”) pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego (zwanego dalej „produktem”);

- pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało udzielone przez państwo członkowskie odniesienia zgodnie z procedurą uproszczoną przewidzianą w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt iii) dyrektywy na tej podstawie, że produkt jest zasadniczo podobny do innego produktu leczniczego, który został już wprowadzony do obrotu na terenie UE i był przedmiotem tego obrotu przez wymagany okres (zwanego dalej „produktem odniesienia”);
- zainteresowane państwo członkowskie przeprowadza procedurę zatwierdzenia wniosku, w trakcie której sprawdza czy wniosek zawiera dane i dokumenty wymagane zgodnie z art. 8, art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt iii) oraz art. 28 dyrektywy, w tym czy przedstawione dane są zgodne z podstawą prawną, w oparciu o którą złożony został wniosek;

a) czy jest zgodne z dyrektywą, a w szczególności z jej art. 28, aby zainteresowane państwo członkowskie dokonywało sprawdzenia czy produkt jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia (bez przeprowadzenia jakiegokolwiek oceny merytorycznej), odmawiało uwzględnienia i rozpatrzenia wniosku oraz odmawiało uznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia, na tej podstawie, że w jego ocenie produkt nie jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia? lub

b) czy zainteresowane państwo członkowskie jest zobowiązane do uznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w terminie 90 dni od otrzymania wniosku i sprawozdania oceniającego, zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy, o ile zainteresowane państwo członkowskie nie odwoła się do procedury przewidzianej w art. 29 — 34 dyrektywy (która znajduje zastosowanie gdy są podstawy do przypuszczenia, że pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu może stwarzać zagrożenie dla zdrowia publicznego w rozumieniu art. 29 dyrektywy)?

2. Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 a) będzie przecząca, a odpowiedź na pytanie 1 b) będzie twierdząca — w sytuacji, gdy zainteresowane państwo członkowskie odrzuci wniosek na etapie jego zatwierdzenia na tej podstawie, że produkt nie jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia, przez co nie uzna pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia lub nie odwoła się do procedury przewidzianej w art. 29 — 34 dyrektywy, czy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w okolicznościach wskazanych powyżej stanowi wyczerpanie znamion naruszenia prawa wspólnotowego w rozumieniu drugiej przesłanki sformułowanej w wyroku wydanym w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/98 Brasserie du Pêcheur i Facto-rame? Tytułem pytania ewentualnego — jakie czynniki powinny być wzięte pod uwagę przez sąd krajowy, gdy chodzi o ustalenie czy taki brak uznania stanowi wyczerpanie znamion naruszenia?

3. W sytuacji, gdy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia, o której mowa powyżej w pytaniu 1, uzasadniony jest ogólną polityką stosowaną przez zainteresowane państwo członkowskie, zgodnie z którą różne sole o tej samej czynnej części chemicznej mogą być według prawa uważane za zasadniczo podobne, czy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w okolicznościach, o których mowa powyżej, stanowi wyczerpanie znamion naruszenia prawa wspólnotowego w rozumieniu drugiej przesłanki sformułowanej w wyroku wydanym w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/98 *Brasserie du Pêcheur i Factorame*? Tytułem pytania ewentualnego — jakie czynniki powinny być wzięte pod uwagę przez sąd krajowy, gdy chodzi o ustalenie czy taki brak uznania stanowi wyczerpanie znamion naruszenia?

(¹) Dz.U. L 311, str. 67.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 13 listopada 2006 r. — 01051 Telecom GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-453/06)

(2006/C 326/85)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 01051 Telecom GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Interwenient: Vodafone D2 GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przejściowe utrzymanie w mocy obowiązującego poprzednio w prawie krajowym ustawowego wymogu ustalania cen wzajemnych połączeń na podstawie kosztów skutecznego świadczenia usług — mimo że nie jest wymagane prawem wspólnotowym — jest zgodne z art. 27 zdanie pierwsze dyrek-

tywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego [i Rady] z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹) oraz z art. 7 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [z dnia 7 marca 2002 r.] w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (²)?

(¹) Dz.U. L 108, str. 33.

(²) Dz.U. L 108, str. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesvergabeamt (Austria) w dniu 13 listopada 2006 r. — presstext Nachrichtenagentur GmbH przeciwko 1. Republice Austrii (Federacja), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

(Sprawa C-454/06)

(2006/C 326/86)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesvergabeamt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: presstext Nachrichtenagentur GmbH

Strona pozwana: 1. Republika Austrii (Federacja), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „udzielając” zawarte w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/50/EWG i pojęcie „udziela się” zawarte w art. 8 i 9 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również stany faktyczne, w których instytucja zamawiająca zamierza w przyszłości pozyskiwać usługi od usługodawcy w formie spółki kapitałowej, jeżeli usługi te były wcześniej świadczone przez innego usługodawcę, który jest jedynym udziałowcem przyszłego usługodawcy, i który posiada jednocześnie nad przyszłym usługodawcą władztwo